

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 17. decembra 2018*

[Znenie opravené uznesením z 2. júla 2019]

„Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Článok 279 ZFEÚ – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47 – Účinná súdna ochrana – Nezávislosť sudcov“

Vo veci C-619/18 R,

ktorej predmetom je návrh na nariadenie predbežných opatrení podľa článku 279 ZFEÚ a článku 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, podaný 2. októbra 2018,

Európska komisia, v zastúpení: K. Banks, H. Krämer a S. L. Kaleda, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Poľskej republike, v zastúpení: B. Majczyna, K. Majcher a S. Żyrek, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Maďarsko, v zastúpení: M. Z. Fehér, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredsedníčka R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), predsedovia komôr A. Arabadžiev, A. Prechal, M. Vilaras, T. von Danwitz, C. Toader, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos, sudcovia L. Bay Larsen, D. Šváby, C. G. Fernlund, C. Vajda a S. Rodin,

po vypočutí generálneho advokáta E. Tančeva,

vydal toto

* Jazyk konania: poľština.

Uznesenie

- 1 Svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia Európska komisia žiada Súdny dvor, aby až do vynesenia rozsudku Súdneho dvora rozhodujúceho vo veci samej nariadil Poľskej republike:
  - pozastaviť uplatňovanie článku 37 ods. 1 až 4 a článku 111 ods. 1 a 1a ustawa o Sądzie Najwyższym (zákon o Najvyššom súde) z 8. decembra 2017 (Dz. U. z roku 2018, položka 5), článku 5 ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (zákon, ktorým sa mení zákon o organizácii všeobecných súdov a zákon o Najvyššom súde a niektoré ďalšie zákony) z 10. mája 2018 (Dz. U. z roku 2018, položka 1045, ďalej len „novela zákona“) (ďalej spolu len „sporné vnútroštátne ustanovenia“), ako aj všetkých opatrení prijatých na ich základe,
  - prijať všetky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sudcovia Sąd Najwyższy (Najvyšší súd, Poľsko) dotknutí spornými vnútroštátnymi ustanoveniami mohli aj naďalej vykonávať svoje funkcie, ktoré zastávali k 3. aprílu 2018, kedy nadobudol účinnosť zákon o Najvyššom súde, a požívali rovnaké postavenie a rovnaké práva a podmienky zamestnania, ktoré mali do 3. apríla 2018,
  - zdržať sa akéhokoľvek opatrenia smerujúceho k vymenovaniu sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) namiesto tých, ktorí sú dotknutí spornými vnútroštátnymi ustanoveniami, ako aj všetkých opatrení smerujúcich k vymenovaniu nového prvého predsedu tohto súdu alebo k určeniu osoby zodpovednej za vedenie tohto súdu namiesto jeho prvého predsedu až do vymenovania nového prvého predsedu, a
  - oznámiť Komisii najneskôr jeden mesiac po uverejnení uznesenia Súdneho dvora nariaďujúceho navrhované predbežné opatrenia a potom pravidelne každý mesiac všetky opatrenia prijaté na zaistenie úplného súladu s týmto uznesením.
- 2 Komisia tiež navrhla podľa článku 160 ods. 7 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora nariadenie predbežných opatrení uvedených v predchádzajúcom bode ešte predtým, ako žalovaná predloží svoje pripomienky, z dôvodu bezprostredného rizika vážnej a nenapraviteľnej ujmy hroziacej právu na účinnú súdnu ochranu v rámci uplatňovania práva Únie.
- 3 Tieto návrhy boli predložené v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ, podanej Komisiou 2. októbra 2018 (ďalej len „žaloba o nesplnenie povinnosti“), na určenie, že Poľská republika si tým, že jednak znížením veku odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) a uplatnením tohto opatrenia na sudcov vo výkone ich funkcie, ktorí boli vymenovaní na tento súd pred 3. aprílom 2018, a tiež že prezidentovi Poľskej republiky priznala diskrečnú právomoc predĺžiť aktívny výkon súdnej funkcie sudcov tohto súdu aj po dosiahnutí nového stanoveného veku odchodu do dôchodku, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z ustanovení článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Táto žaloba bola zaregistrovaná pod číslom C-619/18.
- 4 Uznesením z 19. októbra 2018, Komisia/Poľsko (C-619/18 R, neuverejnené, EU:C:2018:852), podpredseda Súdneho dvora podľa článku 160 ods. 7 rokovacieho poriadku predbežne vyhovel návrhu na nariadenie predbežných opatrení až do vydania uznesenia, ktorým sa ukončí toto konanie o nariadení predbežných opatrení.
- 5 Na základe článku 161 ods. 1 rokovacieho poriadku podpredseda Súdneho dvora pridelil vec Súdnemu dvoru, ktorý ju vzhľadom na jej význam pridelil veľkej komore v súlade s článkom 60 ods. 1 uvedeného poriadku.
- 6 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 30. októbra 2018 bol povolený vstup Maďarska do konania ako vedľajšieho účastníka konania na podporu tvrdení Poľskej republiky v rámci ústnej časti konania.

- 7 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 15. novembra 2018, Komisia/Poľsko (C-619/18, EU:C:2018:910), sa vec C-619/18 prejedná v skrátenom súdnom konaní upravenom v článku 23a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 133 rokovacieho poriadku.
- 8 Dňa 16. novembra 2018 boli na vypočutí pred veľkou komorou Súdneho dvora prednesené ústne pripomienky účastníkov konania, ako aj Maďarska.

Právny rámec

Poľská Ústava

- 9 [Opravené uznesením z 2. júla 2019] Článok 183 ods. 3 poľskej Ústavy stanovuje, že prvý predseda Sądu Najwyższy (Najvyšší súd) sa vymenúva na obdobie šiestich rokov.

Zákon o Najvyššom súde

- 10 Článok 37 ods. 1 až 4 zákona o Najvyššom súde stanovuje:

„1. Sudca [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)] odchádza do dôchodku dovŕšením veku 65 rokov okrem prípadu, že najneskôr 6 mesiacov a najskôr 12 mesiacov pred dovŕšením veku [65 rokov] vyhlási, že chce zotrvať vo funkcii sudcu, predloží potvrdenie o svojom zdravotnom stave, podľa ktorého je spôsobilý na výkon sudcovského povolania a ktoré sa vydáva podľa zásad vzťahujúcich sa na kandidátov na funkciu sudcu, a prezident Poľskej republiky udelí súhlas na zotrvanie vo funkcii sudcu [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)].

1a. Prezident Poľskej republiky sa pred udelením súhlasu so zotrvaním vo funkcii sudcu Najvyššieho súdu poradí so Štátnou súdnou radou. Štátna súdna rada doručí prezidentovi Poľskej republiky stanovisko do 30 dní od výzvy prezidenta Poľskej republiky. Ak Štátna súdna rada nedoručí stanovisko v lehote uvedenej v druhej vete tohto ustanovenia, platí domnienka kladného stanoviska.

1b. Štátna súdna rada pri vyhotovení stanoviska uvedeného v odseku 1a zohľadní záujmy justície alebo dôležité spoločenské záujmy, najmä racionálne využitie personálnych zdrojov [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)] alebo potreby vyplývajúce z pracovnej záťaže jednotlivých senátov [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)].

2. Vyhlásenie a potvrdenie uvedené v odseku 1 sa predloží prvému predsedovi [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)], ktorý ich spolu so svojím stanoviskom bezodkladne predloží prezidentovi Poľskej republiky. Prvý predseda [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)] predloží svoje vyhlásenie a svoje potvrdenie spolu so stanoviskom kolégia [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)] prezidentovi Poľskej republiky.

3. Prezident Poľskej republiky môže udeliť súhlas so zotrvaním sudcu [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)] vo funkcii v lehote 3 mesiacov od doručenia stanoviska Štátnej súdnej rady uvedeného v odseku 1a, resp. v lehote od uplynutia lehoty na doručenie tohto stanoviska. V prípade neudelenia povolenia v lehote uvedenej v prvej vete platí, že sudca odchádza do dôchodku dovŕšením veku 65 rokov. Ak po dovŕšení veku uvedeného v odseku 1 ešte nie je ukončené konanie týkajúce sa zotrvania vo funkcii sudcu [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)], sudca zostáva vo funkcii až do skončenia tohto konania.

4. Súhlas uvedený v odseku 1 sa udeľuje na obdobie troch rokov, pričom ho možno raz obnoviť. Ustanovenia odseku 3 sa uplatňujú *mutatis mutandis*. Každý sudca, ktorému bol udelený súhlas s predĺžením výkonu jeho funkcie na [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)], môže kedykoľvek po dovŕšení veku 65 rokov odísť do dôchodku, pričom na tento účel zašle vyhlásenie prvému predsedovi [Sąd

Najwyższy (Najvyšší súd)], ktorý je povinný ho bezprostredne postúpiť prezidentovi Poľskej republiky. Prvý predseda [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)] zasiela svoje vyhlásenie priamo prezidentovi Poľskej republiky.“

- 11 Podľa článku 111 ods. 1 a 1a uvedeného zákona:

„1. Sudcovia [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)], ktorí ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona dovŕšili vek 65 rokov alebo ktorí dosiahnu tento vek v lehote troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, odchádzajú do dôchodku počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty troch mesiacov s výnimkou toho, ak v lehote jedného mesiaca odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona podajú vyhlásenie a osvedčenie uvedené v článku 37 ods. 1a a prezident Poľskej republiky udelí svoj súhlas s ich zotrvaním vo funkcii sudcu [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)]. Ustanovenia článku 37 ods. 2 až 4 sa uplatnia *mutatis mutandis*.

1a. Sudcovia [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)], ktorí dovŕšili vek 65 rokov v lehote 3 až 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, odchádzajú do dôchodku po uplynutí lehoty dvanástich mesiacov po nadobudnutí jeho účinnosti s výnimkou toho, ak v tejto lehote predložia vyhlásenie a osvedčenie uvedené v článku 37 ods. 1 a ak prezident Poľskej republiky udelí svoj súhlas s ich zotrvaním vo funkcii sudcu [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)]. Ustanovenia článku 37 ods. 1a až 4 sa uplatňujú *mutatis mutandis*.

- 12 Zákon o Najvyššom súde nadobudol účinnosť 3. apríla 2018.

Novela zákona

- 13 Článok 5 novely zákona znie takto:

„Prezident Poľskej republiky bezodkladne predloží Štátnej súdnej rade vyhlásenia uvedené v článku 37 ods. 1 a článku 111 ods. 1 zákona [o Najvyššom súde], ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona nepreskúmal. Štátna súdna rada predloží svoje stanovisko do 30 dní odo dňa, kedy ju prezident Poľskej republiky na to vyzval. Prezident Poľskej republiky môže povoliť sudcovi [Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)], aby pokračoval vo výkone svojich funkcií, do 60 dní odo dňa doručenia stanoviska Štátnej súdnej rady alebo uplynutia lehoty na predloženie tohto stanoviska. Ustanovenia článku 37 ods. 2 až 4 zákona [o Najvyššom súde] v znení tohto zákona sa uplatnia *mutatis mutandis*.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

Opatrenia prijaté v rámci vykonávania sporných vnútroštátnych ustanovení

- 14 Ku dňu 3. júla 2018 vykonávalo svoju funkciu sudcu Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) 72 sudcov, z ktorých 27 k tomuto dňu dovŕšilo vek 65 rokov.
- 15 Dňa 4. júla 2018 bolo pätnásť z týchto 27 sudcov informovaných, že na základe sporných vnútroštátnych ustanovení musia odísť do dôchodku, pričom jedenásť z nich nepožiadalo o predĺženie výkonu ich súdnej funkcie a štyria z nich predložili oneskorené vyhlásenie vyjadrujúce ich vôľu aj naďalej vykonávať svoju funkciu. Medzi týmito pätnástimi sudcami, ktorí museli odísť do dôchodku, je aj prvá predsedníčka Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorej mandát mal v súlade s poľskou ústavou skončiť 30. apríla 2020, čo bolo potvrdené uznesením z 28. júna 2018, ktoré jednomyselne prijalo valné zhromaždenie sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd).

- 16 Dvanásť ďalších sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí do 3. júla 2018 dovŕšili vek 65 rokov, predložilo vyhlásenie vyjadrujúce ich vôľu aj naďalej vykonávať svoju funkciu podľa článku 37 ods. 1 zákona o Najvyššom súde. Dňa 12. júla 2018 Štátna súdna rada vydala päť súhlasných a sedem nesúhlasných stanovísk, pričom dve z nich sa týkali zotrvania vo funkcii dvoch predsedov senátov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd). Štyria zo siedmich sudcov, ktorých sa týkalo nesúhlasné stanovisko Štátnej súdnej rady, podali proti tomuto stanovisku žalobu a vyzvali Štátnu súdnu radu, aby odôvodnila toto stanovisko.
- 17 Vzhľadom na pochybnosti o súlade zákona o Najvyššom súde, najmä s požiadavkou neodvolateľnosti sudcov a zárukou ich nezávislosti, Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) rozhodnutím z 2. augusta 2018 podal na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ vo veci C-522/18, Základ Ubezpieczeń Społecznych, ktoré v súčasnosti prebieha, týkajúcej sa najmä výkladu článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty v kontexte toho, že vnútroštátny zákonodarca znížil vek odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) a uplatňoval toto opatrenie na sudcov vo výkone funkcie. Tým istým rozhodnutím rozhodol o pozastavení uplatňovania ustanovení zákona o Najvyššom súde až do okamihu, keď po získaní odpovede Súdneho dvora na prejudiciálnu otázku rozhodne v uvedenej veci.
- 18 V ten istý deň kancelária prezidenta Poľskej republiky oznámila, že rozhodnutie Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorým sa pozastavuje uplatňovanie ustanovení zákona o Najvyššom súde, „bolo prijaté bez primeraného právneho základu a nevyvoláva účinky voči prezidentovi Poľskej republiky a akémukoľvek inému orgánu,“ a že okrem toho „nemá nijaký právny účinok“.
- 19 Dňa 11. septembra 2018 sa prezident Poľskej republiky na jednej strane rozhodol udeliť súhlas piatim z dvanástich sudcov uvedených v bode 16 tohto uznesenia, aby naďalej pokračovali vo výkone ich funkcie po dobu troch rokov, a na druhej strane informoval v komuniké, že sedem ďalších sudcov, vrátane oboch predsedov senátov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), uvedených v bode 16 tohto uznesenia, odíde do dôchodku 12. septembra 2018. V tomto komuniké prezident Poľskej republiky navyše uviedol, že žaloby podané niektorými sudcami Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) proti nesúhlasnému stanovisku Štátnej súdnej rady, pokiaľ ide o ich zotrvanie vo funkcii, nemali vplyv na jeho rozhodnutia, keďže takéto stanovisko nebolo na prijatie rozhodnutia nevyhnutné. Okrem toho uviedol, že jeho rozhodnutia týkajúce sa zotrvania sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) vo funkciách nevyžadujú odôvodnenie.
- 20 Dňa 12. septembra 2018 prezident Poľskej republiky podpísal rozhodnutia, ktorými sa siedmim sudcom Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), uvedeným v predchádzajúcom bode, zamietla predĺženie výkonu aktívnej súdnej funkcie. Tieto rozhodnutia sú založené na článku 111 ods. 1 zákona o Najvyššom súde, ktorého uplatňovanie bolo pozastavené rozhodnutím Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ako sa uvádza v bode 17 tohto uznesenia.
- 21 V ten istý deň sa konalo pojednávanie pred senátom Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorý pozostával z dvoch sudcov dotknutých spornými vnútroštátnymi ustanoveniami. Tento senát vyhlásil, že uvedení sudcovia môžu naďalej pokračovať vo výkone svojich funkcií, keďže uplatnenie týchto ustanovení bolo pozastavené rozhodnutím Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ako sa uvádza v bode 17 tohto uznesenia.

Postupy vymenovania nových sudcov na Sąd Najwyższy (Najvyšší súd)

- 22 Dňa 29. marca 2018 prezident Poľskej republiky zvýšil celkový počet miest sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) z 93 na 120. Dňa 29. júna 2018 bolo uverejnené oznámenie o 44 uvoľnených miestach sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd).

- 23 Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (zákon, ktorým sa mení a dopĺňa režim vzťahujúci sa na všeobecné súdy a niektoré ďalšie zákony), z 20. júla 2018 (Dz. U. z roku 2018, položka 1443), zmenil pravidlá o prechodnom postupe výberu prvého predsedu Sąd Najwyższy (Najvyšší súd). Tento zákon predovšetkým znížil počet sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí musia udeliť súhlas so začatím takehoto konania, zo 110 na 80. Okrem toho vylúčil odkladný účinok žalôb proti stanoviskám Národnej súdnej rady, predložených kandidátmi na funkcie sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd). Tento zákon nadobudol účinnosť 9. augusta 2018 a uplatňuje sa na konania o vymenovaní sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktoré sa začali pred týmto dátumom.
- 24 Dňa 28. augusta 2018 prezident Poľskej republiky uverejnil oznámenie o nových uvoľnených miestach sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), vrátane miesta prvého predsedu tohto súdu.
- 25 V období medzi 20. a 28. augustom 2018 Štátna súdna rada stanovila konečný zoznam kandidátov, ktorý sa predkladá prezidentovi Poľskej republiky na účely menovania sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd).
- 26 Dňa 20. septembra 2018 sa prezident Poľskej republiky rozhodol vymenovať desať sudcov disciplinárneho senátu Sąd Najwyższy (Najvyšší súd).
- 27 Z informácií, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že 10. októbra 2018 prezident Poľskej republiky potvrdil vymenovanie 27 nových sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd).

O návrhu na nariadenie predbežného opatrenia

- 28 Článok 160 ods. 3 rokovacieho poriadku stanovuje, že návrhy na nariadenie predbežných opatrení musia uvádzať „predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení“.
- 29 Predbežné opatrenia môže sudca rozhodujúci o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nariadiť, ak je preukázané, že jeho nariadenie je na prvý pohľad skutkovo a právne odôvodnené (*fumus boni iuris*) a že je naliehavé, keďže je na účely zabránenia vážnej a nenapraviteľnej ujme na záujmoch navrhovateľa nevyhnutné, aby bolo vydané a účinné už pred rozhodnutím vo veci samej. Súd rozhodujúci o predbežnom opatrení v prípade potreby tiež pristúpi k zváženiu dotknutých záujmov. Tieto podmienky sú kumulatívne, takže návrh na nariadenie predbežných opatrení musí byť zamietnutý, ak jedna z týchto podmienok nie je splnená (uznesenie z 20. novembra 2017, Komisia/Poľsko, C-441/17 R, EU:C:2017:877, body 29 a 30, ako aj citovaná judikatúra).

O *fumus boni iuris*

- 30 Podľa ustálenej judikatúry je podmienka *fumus boni iuris* splnená, keď sa aspoň jeden z dôvodov uvádzaných účastníkom konania, ktorý navrhuje nariadenie predbežných opatrení na podporu svojej žaloby vo veci samej, zdá na prvý pohľad dôvodný. O taký prípad ide, keď jeden z uvádzaných dôvodov poukazuje na existenciu komplexných právnych otázok, ktorých riešenie nie je hneď jasné, a teda si vyžaduje hlbšie preskúmanie, ktoré nemôže vykonať sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení, ale musí byť predmetom veci samej, alebo keď diskusia medzi účastníkmi konania odhalí existenciu dôležitého právneho rozporu, ktorého riešenie nie je hneď jasné (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 20. júla 2018, ECB/Lotyšsko, C-238/18 R, neuvverejnené, EU:C:2018:581, bod 36 a citovaná judikatúra).

- 31 V prejednávanej veci sa Komisia na účely preukázania existencie *fumus boni iuris* dovoľáva dvoch žalobných dôvodov, ktoré sú rovnako uvedené v žalobe o nesplnenie povinnosti, pričom prvý je založený na tom, že ustanovenia zákona o Najvyššom súde týkajúce sa zníženia veku odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) (ďalej len „ustanovenia o znížení veku odchodu do dôchodku“) porušujú zásadu neodvolateľnosti sudcov, keďže sa vzťahujú na sudcov vo výkone funkcie, ktorí boli vymenovaní pred 3. aprílom 2018, a druhý na tom, že ustanovenia zákona o Najvyššom súde porušujú zásadu sudcovskej nezávislosti, keďže priznávajú prezidentovi Poľskej republiky diskrečnú právomoc predĺžiť aktívny výkon súdnej funkcie sudcov tohto súdu aj po dosiahnutí nového stanoveného veku odchodu do dôchodku. Komisia sa v dôsledku toho domnieva, že sporné vnútroštátne ustanovenia sú v rozpore s povinnosťami, ktoré má Poľská republika podľa ustanovení článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty.
- 32 V rámci prvého žalobného dôvodu Komisia najprv zdôrazňuje, že pred nadobudnutím účinnosti zákona o Najvyššom súde, teda pred 3. aprílom 2018, bol vek odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) stanovený na 70 rokov a že tento zákon znížil tento vek na 65 rokov, pričom stanovil, bez prechodných ustanovení, okamžité uplatnenie tohto zníženia nielen na sudcov tohto súdu vymenovaných po tomto dátume, ale aj na tých, ktorí k uvedenému dátumu vykonávali svoje funkcie, pričom týchto bolo 72.
- 33 Komisia ďalej uvádza, že uplatnenie ustanovení o znížení veku odchodu do dôchodku už viedlo k odchodu 22 sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) do dôchodku, pričom pätnásť z nich, vrátane prvej predsedníčky, k 4. júlu 2018, a sedem sudcov, vrátane dvoch predsedov jednotlivých senátov, k 12. septembru 2018, čo predstavuje približne 30 % sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí boli vo funkcii v deň nadobudnutia účinnosti zákona o Najvyššom súde.
- 34 Komisia sa napokon domnieva, že znížením veku odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) a uplatňovaním tohto zníženia na sudcov, ktorí v deň nadobudnutia účinnosti zákona o Najvyššom súde boli vo výkone funkcie, došlo ku skráteniu trvania aktívneho výkonu súdnej funkcie týchto sudcov. Odchod týchto sudcov do dôchodku vyplývajúci z náhleho zníženia veku odchodu do dôchodku v skutočnosti znamená odvolanie týchto sudcov, čo je v rozpore so zásadou neodvolateľnosti sudcov.
- 35 V rámci druhého žalobného dôvodu Komisia uvádza, že podľa zákona o Najvyššom súde prislúcha prezidentovi Poľskej republiky povoliť predĺženie výkonu aktívneho výkonu súdnej funkcie sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) po dosiahnutí veku 65 rokov, a že tento súhlas môže byť raz obnovený. Pokiaľ ide o podmienky udelenia tohto súhlasu, Komisia najmä zdôrazňuje, že jednak prezident Poľskej republiky musí požiadať o stanovisko Štátnu súdnu radu, ktoré však nie je záväzná, a jednak, že rozhodnutie prezidenta Poľskej republiky sa prijíma na základe jeho diskrečnej právomoci, a preto nemôže byť predmetom žaloby.
- 36 Komisia tiež uvádza, že prezident Poľskej republiky udelil 11. septembra 2018 súhlas piatim sudcom Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí dovърšili vek 65 rokov pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona o Najvyššom súde, s pokračovaním vo výkone ich funkcie na obdobie troch rokov.
- 37 Komisia sa domnieva, že vzhľadom na neexistenciu kritérií, na základe ktorých prezident Poľskej republiky rozhodne o predĺžení výkonu aktívneho výkonu súdnej funkcie sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) po dosiahnutí veku 65 rokov, v spojení s neexistenciou súdneho preskúmania tohto rozhodnutia je prezidentovi Poľskej republiky priznaná neprímerane široká diskrečná právomoc, ktorá narušuje nezávislosť sudcov, najmä vzhľadom na vplyv a nátlak na sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktoré môžu vyplývať z právomoci, ktorá bola takto zverená prezidentovi Poľskej republiky.
- 38 Komisia, ktorá sa opiera o judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa nezávislosti súdnictva, najmä o rozsudky z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117), a z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému) (C-216/18 PPU,

EU:C:2018:586), z ktorých vyplýva, že zachovanie nezávislosti sudcov je nevyhnutné na zabezpečenie dodržiavania práva na účinnú súdnu ochranu v oblastiach, ktoré patria do práva Únie, tvrdí, že Poľská republika prijatím sporných vnútroštátnych ustanovení porušila svoju povinnosť, na základe ktorej jej prislúcha podľa článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty zabezpečiť dodržiavanie práva na účinnú súdnu ochranu v zmysle práva Únie.

- 39 Treba v prvom rade uviesť, že žalobné dôvody uvedené Komisiou nastoľujú otázku presného rozsahu pôsobnosti ustanovení článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty v kontexte uplatňovania právomoci členského štátu organizovať svoj systém súdnictva. Ide o zložitú právnu otázku, ktorá je predmetom diskusií medzi účastníkmi konania, a odpoveď na ňu nie je jednoznačná, a teda si vyžaduje dôkladné preskúmanie, ktoré nemôže vykonať súd rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení.
- 40 Po druhé bez toho, aby sa v tejto fáze rozhodlo o dôvodnosti tvrdení uvedených účastníkmi konania v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti, čo patrí do právomoci samotného súdu rozhodujúceho vo veci samej, je potrebné konštatovať, že vzhľadom na skutočnosti uvádzané Komisiou, ako aj na judikatúru Súdneho dvora, najmä rozsudky z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117), ako aj z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), sa tvrdenia uvádzané Komisiou v rámci týchto dvoch žalobných dôvodov nezdajú byť na prvý pohľad nedôvodné.
- 41 Podľa tejto judikatúry je každý členský štát povinný zabezpečiť, aby orgány, ktoré ako „súdy“ v zmysle práva Únie spadajú do jeho systému prostriedkov nápravy „v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie“ v zmysle článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ, spĺňali požiadavky na účinnú súdnu ochranu [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 52, ako aj citovaná judikatúra].
- 42 No na to, aby táto ochrana bola zaručená, má zásadný význam ochrana nezávislosti týchto orgánov, ako to potvrdzuje aj článok 47 druhý odsek Charty, ktorý uvádza právo na prístup k „nezávislému“ súdu medzi požiadavkami spojenými so základným právom na účinný prostriedok nápravy (rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 53, ako aj citovaná judikatúra).
- 43 V prejednávanej veci je medzi účastníkmi konania nesporné, že Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) môže rozhodovať o otázkach týkajúcich sa uplatňovania alebo výkladu práva Únie. Z toho vyplýva, že patrí – ako „súd“ v zmysle práva Únie – do poľského systému prostriedkov nápravy „v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie“ v zmysle článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ, a preto musí spĺňať aj požiadavky na účinnú súdnu ochranu.
- 44 Pritom na prvý pohľad nemožno vylúčiť, že sporné vnútroštátne ustanovenia porušujú povinnosť Poľskej republiky zaručiť účinnú súdnu ochranu v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, podľa ustanovení článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty.
- 45 Vzhľadom na tvrdenia účastníkov konania sa nastoľujú zložité právne otázky, ktoré si zasluhujú hlbšie preskúmanie súdom rozhodujúcim vo veci samej, ako je okrem iného otázka, ako tvrdí Komisia, či záruka neodvolateľnosti sudcov vyžaduje, aby sa ustanovenia o znížení veku odchodu sudcov do dôchodku neuplatnila na sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí boli vymenovaní už pred nadobudnutím účinnosti týchto ustanovení, alebo otázka, do akej miery môže byť porušená zásada nezávislosti súdov zásahom orgánu výkonnej moci prostredníctvom rozhodnutia o ponechaní týchto sudcov vo funkcii aj po dosiahnutí tohto nového stanoveného veku odchodu do dôchodku alebo o ponechaní vo funkcii sudcov, ktorí budú vymenovaní ako sudcovia tohto súdu po dátume nadobudnutia účinnosti sporných vnútroštátnych ustanovení.

- 46 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobné dôvody uvedené Komisiou v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti nie sú na prvý pohľad úplne nedôvodné v zmysle judikatúry citovanej v bode 30 tohto uznesenia.
- 47 Tento záver nemožno spochybníť tvrdeniami uvedenými Poľskou republikou.
- 48 Po prvé nemožno prijať tvrdenie, podľa ktorého návrh Komisie na nariadenie predbežných opatrení nie je na prvý pohľad dôvodný, keďže Súdny dvor má prvýkrát rozhodnúť o žalobe o nesplnenie povinnosti podanej proti členskému štátu, ktorý prijal ustanovenia týkajúce sa organizácie vnútroštátneho najvyššieho súdu.
- 49 Okolnosť, že bol Súdny dvor vyzvaný, aby rozhodol po prvýkrát o žalobe o nesplnenie povinnosti, ktorá má taký predmet ako žaloba vo veci samej, nie je spôsobilá vylúčiť existenciu *fumus boni iuris*. Naopak novosť výhrad uvedených Komisiou smeruje k posilneniu konštatovania uvedeného v bode 39 tohto uznesenia.
- 50 Po druhé nemožno prijať tvrdenie, podľa ktorého na jednej strane Komisia nemôže zopakovať v rámci jej návrhu na nariadenie predbežných opatrení tvrdenia uvedené v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti, a na druhej strane posúdenie dôvodnosti týchto tvrdení si aj na prvý pohľad vyžaduje veľmi presnú analýzu stanovísk účastníkov konania.
- 51 Skutočnosť, že tvrdenia Komisie predložené na podporu jej návrhu na nariadenie predbežných opatrení sú podobné ako tvrdenia vznesené v rámci konania o nesplnenie povinnosti, nebráni tomu, aby mohla byť podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* považovaná za splnenú, keďže ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 30 tohto uznesenia, táto podmienka práve vyžaduje, aby súd rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení *prima facie* posúdil opodstatnenosť dôvodov uvedených v rámci sporu vo veci samej s cieľom preukázať, že táto žaloba nie je zjavne zbavená akejkolvek vyhliadky na úspech.
- 52 Okrem toho okolnosť uvádzaná Poľskou republikou, podľa ktorej posúdenie, aj keď len *prima facie*, dôvodnosti tvrdení účastníkov konania týkajúcich sa merita sporu si vyžaduje veľmi presnú analýzu stanovísk účastníkov konania, podporuje konštatovanie existencie právneho sporu, ktorého riešenie nie je zjavné, a teda potvrdzuje, že podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* je splnená v súlade s judikatúrou citovanou v bode 30 tohto uznesenia.
- 53 Po tretie nie je dôvodné tvrdenie, podľa ktorého by na jednej strane nebolo možné overiť, či sú žalobné dôvody Komisie *prima facie* dôvodné vzhľadom na to, že tvrdenia uvádzané v rámci predmetných žalobných dôvodov nie sú dostatočne odôvodnené, a na druhej strane sa tieto tvrdenia opierajú len o predpoklady.
- 54 Komisia totiž z právneho hľadiska dostatočne vysvetlila skutkové a právne dôvody, ktoré *prima facie* odôvodňujú nariadenie predbežných opatrení. Komisia okrem toho poskytla podrobné vysvetlenie tak o obsahu sporných vnútroštátnych ustanovení, ako aj o dôvodoch, pre ktoré sa domnieva, že tieto ustanovenia sú v rozpore s povinnosťami, ktoré má Poľská republika podľa článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty.
- 55 Pokiaľ ide o tvrdenie Poľskej republiky, podľa ktorého žalobné dôvody uvedené Komisiou boli založené iba na predpokladoch, je namieste uviesť, pokiaľ ide na jednej strane o prvý žalobný dôvod, že Komisia jednoznačne uviedla povahu súvislosti medzi uplatnením opatrenia spočívajúceho v znížení veku odchodu sudcov Sądu Najwyższy (Najvyšší súd) do dôchodku na sudcov, ktorí boli vymenovaní na tento súd pred 3. aprílom 2018, a tým, že Poľská republika si nesplnila svoju povinnosť zabezpečiť, aby tento súd splnil požiadavky na účinnú súdnu ochranu v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie.

- 56 Pokiaľ ide na druhej strane o druhý žalobný dôvod, je potrebné konštatovať, že Komisia v rámci tohto dôvodu netvrdí, že prezident Poľskej republiky uplatní svoju právomoc rozhodnúť o predĺžení aktívneho výkonu funkcie sudcov Sądu Najwyższy (Najvyšší súd) po dosiahnutí veku 65 rokov na vyvíjanie nátlaku na týchto sudcov, ale to, že sporné vnútroštátne ustanovenia, ktoré prezidentovi Poľskej republiky priznávajú takúto právomoc, mu dávajú možnosť vykonávať takýto nátlak.
- 57 Nakoniec Poľská republika poukazuje na to, že v iných členských štátoch, ako je to v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska alebo vo Francúzskej republike, ako aj v prípade samotného Súdneho dvora, existujú podobné pravidlá ako v Poľskej republike, podľa ktorých rozhodnutia o predĺžení aktívneho výkonu funkcie sudcov patria do výlučnej právomoci vlády dotknutého členského štátu. Poľská republika tiež odkazuje na rôzne zmeny veku odchodu sudcov do dôchodku v Taliansku. Podľa Poľskej republiky skutočnosť, že Komisia tieto vnútroštátne pravidlá nespochybňuje, preukazuje, že podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* nie je v prejednávanej veci splnená.
- 58 V tejto súvislosti však stačí uviesť na účely tohto konania, že Poľská republika sa nemôže dovolávať údajnej existencie pravidiel, ktoré sú podobné sporným vnútroštátnym ustanoveniam, s cieľom preukázať, že podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* nie je v prejednávanej veci splnená.
- 59 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné dospieť k záveru, že podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* je v prejednávanej veci splnená.

O naliehavosti

- 60 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora účelom konania o nariadení predbežného opatrenia je zaručiť plnú účinnosť budúceho konečného rozhodnutia, aby sa zabránilo vzniku medzery v právnej ochrane poskytovanej Súdny dvorom. Na dosiahnutie tohto cieľa sa naliehavosť musí posudzovať so zreteľom na potrebu predbežne rozhodnúť, aby sa zabránilo spôsobeniu vážnej a nenapraviteľnej ujmy účastníkovi konania, ktorý o túto predbežnú ochranu žiada. Tomuto účastníkovi konania prislúcha predložiť dôkazy o tom, že nemôže čakať do skončenia konania vo veci samej, lebo by utrpel ujmu tejto povahy [uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 10. januára 2018, Komisia/RW, C-442/17 P (R), neuvyverejnené, EU:C:2018:6, bod 26 a citovaná judikatúra]. Na účely preukázania existencie takejto vážnej a nenapraviteľnej ujmy sa nevyžaduje, aby bol vznik ujmy preukázaný s absolútnou istotou. Stačí, aby bol predvídateľný s dostatočným stupňom pravdepodobnosti [uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 8. apríla 2014, Komisia/ANKO, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, bod 23 a citovaná judikatúra).
- 61 Okrem toho súd rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení musí na účely posúdenia naliehavosti a bez toho, aby to znamenalo akékoľvek zaujatie stanoviska, pokiaľ ide o dôvodnosť výhrad uvedených vo veci samej žalobcom v konaní o nariadení predbežného opatrenia, predpokladať, že by sa týmto výhradám vyhovel. Vážna a nenapraviteľná ujma, ktorej pravdepodobný vznik musí byť preukázaný, je totiž ujmu, ktorá prípadne vyplýva z odmietnutia nariadenia požadovaných predbežných opatrení v prípade, že by žaloba vo veci samej bola následne úspešná (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 20. júla 2018, ECB/Lotyšsko, C-238/18 R, neuvyverejnené, EU:C:2018:581, bod 64 a citovaná judikatúra).
- 62 V dôsledku toho musí v prejednávanej veci Súdny dvor na účely posúdenia naliehavosti predpokladať, že sporné vnútroštátne ustanovenia a ich vykonávacie opatrenia by mohli ohrozovať nezávislosť Sądu Najwyższy (Najvyšší súd), a teda byť v rozpore s povinnosťou Poľskej republiky zabezpečiť účinnú súdnu ochranu v oblastiach, ktoré patria do práva Únie, v zmysle článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty.

- 63 Na účely tohto posúdenia je potrebné tiež zohľadniť skutočnosť, že sporné vnútroštátne ustanovenia už začali vyvolávať svoje účinky, ako to vyplýva z bodov 14 až 21 tohto uznesenia. Na jednej strane totiž uplatnenie ustanovení o znížení veku odchodu do dôchodku sudcov vo výkone funkcie, vymenovaných pred 3. aprílom 2018, viedlo k odchodu 22 sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) do dôchodku, vrátane prvej predsedníčky a dvoch predsedov jednotlivých senátov, a na druhej strane, uplatnením ustanovení o právomoci prezidenta Poľskej republiky týkajúcich sa predĺženia funkčného obdobia týchto sudcov, piatim sudcom Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) z dvanástich, ktorí predložili vyhlásenie vyjadrujúce ich vôľu aj naďalej vykonávať svoju funkciu, je v súčasnosti povolené pokračovať vo výkone ich funkcie na základe rozhodnutia prezidenta Poľskej republiky, zatiaľ čo ostatných sedem bolo informovaných o tom, že od 12. septembra 2018 musia odísť do dôchodku.
- 64 Preskúmanie podmienky týkajúcej sa naliehavosti vyžaduje posúdenie, ako to tvrdí Komisia, či uplatňovanie sporných vnútroštátnych ustanovení až do vyhlásenia rozsudku Súdneho dvora o žalobe o nesplnenie povinnosti podanej Komisiou (ďalej len „konečný rozsudok“) môže spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu s ohľadom na právny poriadok Únie.
- 65 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, ako bolo pripomenuté v bodoch 41 a 42 tohto uznesenia, že ochrana nezávislosti orgánov, ktoré ako „súdy“ v zmysle práva Únie patria do uvedeného právneho systému opravných prostriedkov v členskom štáte v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje toto právo, má zásadný význam na účely zabezpečenia súdnej ochrany práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie.
- 66 Nezávislosť vnútroštátnych súdov je nevyhnutná najmä na zabezpečenie správneho fungovania systému súdnej spolupráce, ktorá je stelesnená v mechanizme prejudiciálneho konania zakotvenom v článku 267 ZFEÚ tým, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora môže uvedený mechanizmus aktivovať iba orgán, ktorý je poverený uplatňovaním práva Únie a ktorý predovšetkým spĺňa toto kritérium nezávislosti [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 54, ako aj citovaná judikatúra].
- 67 Zachovanie nezávislosti súdov je takisto významné v rámci opatrení, ktoré Únia prijala v oblasti justičnej spolupráce v občianskych a trestných veciach. Tieto opatrenia sa totiž zakladajú na osobitnej vzájomnej dôvere medzi členskými štátmi v ich príslušné právne systémy a sú založené na predpoklade, podľa ktorého súdy iných členských štátov spĺňajú požiadavky účinnej súdnej ochrany, medzi ktoré patrí najmä nezávislosť súdov [pozri analogicky rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 58].
- 68 Skutočnosť, že z dôvodu uplatnenia sporných vnútroštátnych ustanovení nebude možné až do vyhlásenia konečného rozsudku zaručiť nezávislosť Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), preto môže spôsobovať závažnú ujmu vo vzťahu k právu Únie, a teda k právam, ktoré pre osoby podliehajúce súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie, ako aj hodnotám stanoveným v článku 2 ZEÚ, na ktorých je táto Únia založená, najmä vo vzťahu k hodnote právneho štátu.
- 69 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že vnútroštátne najvyššie súdy zohrávajú v justičných systémoch členských štátov, ktorých sú súčasťou, zásadnú úlohu pri vykonávaní práva Únie, takže prípadný zásah do nezávislosti vnútroštátneho najvyššieho súdu môže narušiť celý systém súdnictva príslušného členského štátu.
- 70 Okrem toho vážna ujma uvedená v bode 68 tohto uznesenia môže byť aj nenapraviteľná.
- 71 Na jednej strane totiž Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ako súd rozhodujúci v poslednom stupni, vydáva rozhodnutia, a to aj vo veciach týkajúcich sa uplatnenia práva Únie, ktoré majú právnu silu rozhodnutej veci a ktoré by preto mohli mať nezvratné účinky vzhľadom na právny poriadok Únie.

- 72 Okolnosť uvádzaná Poľskou republikou, že Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) nerozhoduje vo veci samej v ním prejednávaných veciach, nemá vplyv na toto posúdenie, keďže ako bolo potvrdené Poľskou republikou na pojednávaní pred Súdny dvorom, Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) dohliada na dodržiavanie zákonnosti a jednotnosti judikatúry, aj keď uplatňuje vnútroštátne predpisy prijaté na vykonanie práva Únie, takže súdy nižšieho stupňa, ktoré následne rozhodujú o veciach, ktoré im postúpi Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), sú viazané výkladom týchto pravidiel zo strany tohto súdu.
- 73 Na druhej strane vzhľadom na to, že rozhodnutiami Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) sú viazané vnútroštátne súdy nižšieho stupňa, môže skutočnosť, že v prípade uplatnenia sporných vnútroštátnych ustanovení nemožno zaručiť nezávislosť tohto súdu až do vyhlásenia konečného rozsudku, ohroziť dôveru členských štátov a ich súdov v systém súdnictva v Poľskej republike, a následne aj dôveru v to, že tento členský štát dodržiava zásadu právneho štátu.
- 74 Za takýchto okolností by mohli byť ohrozené zásady vzájomnej dôvery a vzájomného uznávania medzi členskými štátmi, ktoré spočívajú na predpoklade, podľa ktorého členské štáty medzi sebou majú niekoľko spoločných hodnôt, na ktorých je založená Únia, akou je hodnota právneho štátu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 35 a citovanú judikatúru].
- 75 Ako však uvádza Komisia, spochybnenie týchto zásad môže mať vážne a nenapraviteľné následky, pokiaľ ide o riadne fungovanie právneho poriadku Únie, najmä v oblasti justičnej spolupráce v občianskych a trestných veciach, ktorá je založená na veľmi vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o súlad ich systémov súdnictva s požiadavkami účinnej súdnej ochrany.
- 76 Skutočnosť, že z dôvodu uplatnenia sporných vnútroštátnych ustanovení nebude možné zaručiť nezávislosť Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) až do vyhlásenia konečného rozsudku, preto môže viesť k tomu, že členské štáty odmietnu uznať a vykonať súdne rozhodnutia vydané súdmi v Poľskej republike, čo môže viesť k vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy z hľadiska práva Únie.
- 77 V tejto súvislosti na rozdiel od toho, čo tvrdí Poľská republika, riziko straty dôvery v poľský justičný systém nie je fiktívne alebo hypotetické, ale celkom reálne. O tom svedčí aj to, že v rámci veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), podal High Court (Vyšší súd, Írsko) návrh na začatie prejudiciálneho konania v konaní o vykonávaní európskeho zatykača vydaného poľskými súdmi, keďže sa tento súd obával, že z dôvodu údajných systémových nedostatkov, ktoré sa týkajú nezávislosti súdov Poľskej republiky a ktoré vyplývajú z legislatívnych reforiem súdneho systému, ktoré tento členský štát uskutočnil, a to najmä prijatím sporných vnútroštátnych ustanovení, bude v prípade odovzdania osoby, ktorá je predmetom európskeho zatykača, poľským justičným orgánom, porušené jej základné právo na nezávislý súd, a teda jej právo na spravodlivý proces, zakotvené v článku 47 druhom odseku Charty.
- 78 Preto je opodstatnené sa domnievať, že Komisia preukázala, že v prípade zamietnutia návrhu na nariadenie predbežných opatrení, ktoré požaduje, môže uplatnenie sporných vnútroštátnych ustanovení až do vynesenia konečného rozsudku spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu vzhľadom na právny poriadok Únie.
- 79 Tento záver nemôžu vyvrátiť ani tvrdenia uvedené Poľskou republikou s cieľom preukázať neexistenciu naliehavosti.
- 80 V prvom rade Poľská republika tvrdí, že Komisia začala konanie o nesplnenie povinnosti viac ako šesť mesiacov po prijatí zákona o Najvyššom súde a len dva dni predtým, ako mali sudcovia Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) v súlade so spornými vnútroštátnymi ustanoveniami odísť do dôchodku, čo preukazuje, že podmienka týkajúca sa naliehavosti nie je splnená.

- 81 Je však nesporné, že pred začatím konania o nesplnení povinnosti Komisia iniciovala mechanizmy stanovené v oznámení Komisie Európskemu parlamentu a Rade z 11. marca 2014 s názvom „Nový rámec EÚ na posilnenie právneho štátu“ [COM(2014) 158 final].
- 82 V tejto súvislosti 20. decembra 2017, v deň prijatia zákona o Najvyššom súde, Komisia prijala odporúčanie (EÚ) 2018/103 týkajúce sa zásady právneho štátu v Poľsku, ktoré je doplnením odporúčaní (EÚ) 2016/1374, (EÚ) 2017/146 a (EÚ) 2017/1520 (Ú. v. EÚ L 17, 2018, s. 50), ako aj odôvodnený návrh v súlade s článkom 7 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii týkajúci sa zásady právneho štátu v Poľsku [COM(2017) 835 final], v ktorých táto inštitúcia uviedla najmä problémy, ktoré vyvolávajú sporné vnútroštátne ustanovenia, pokiaľ ide o nezávislosť sudcov, ktoré sú prevzaté v žalobe o nesplnenie povinnosti.
- 83 Okrem toho v odporúčaní 2018/103 Komisia vyzvala poľské orgány, aby vyriešili zistené problémy v lehote troch mesiacov a informovali ju o opatreniach, ktoré v tomto zmysle prijali. Komisia tiež uviedla, že je pripravená viesť konštruktívny dialóg s poľskou vládou. Po niekoľkých výmenách názorov s touto vládou sa však rozhodla podať žalobu o nesplnenie povinnosti, lebo v súvislosti s otázkami, ktoré vznikla, neexistujú uspokojivé výsledky.
- 84 Napokon je potrebné uviesť, že podľa postupu zavedeného oznámením uvedeným v bode 81 tohto uznesenia sa muselo pred prijatím odporúčania 2018/103 Komisiou vykonať posúdenie možnej existencie systematickej hrozby pre právny štát v Poľsku, ako aj začať dialóg s Poľskou republikou, ktorý umožnil, aby ho Komisia informovala o svojich obavách, a tento členský štát sa k tomu vyjadril. Je teda nepochybné, že v priebehu legislatívneho procesu, ktorý viedol k prijatiu zákona o Najvyššom súde, Komisia už podnikla kroky voči Poľskej republike týkajúce sa otázok, ktoré sú predmetom žaloby o nesplnenie povinnosti.
- 85 Navyše je vhodné uviesť, že žaloba o nesplnenie povinnosti, s ktorou súvisí prejednávaný návrh na nariadenie predbežných opatrení, sa týka nielen zákona o Najvyššom súde, ale aj novely, ktorá bola prijatá 10. mája 2018, teda menej ako dva mesiace predtým, ako Komisia zaslala Poľskej republike výzvu, pokiaľ ide o súlad týchto dvoch zákonov s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a článkom 47 Charty.
- 86 Za týchto podmienok sa Poľská republika nemôže odvolávať na skutočnosť, že Komisia čakala viac ako šesť mesiacov so začatím konania o nesplnení povinnosti.
- 87 Po druhé údajnú existenciu systémov, ktoré sú podobné sporným vnútroštátnym ustanoveniam a ktoré sa uplatňujú v iných členských štátoch, nemožno zohľadniť na účely posúdenia naliehavosti nariadenia požadovaných predbežných opatrení.
- 88 Po tretie nemožno súhlasiť s tým, že vzhľadom na okolnosť uvádzanú Poľskou republikou na pojednávaní na Súdnom dvore, že vec C-619/18 sa prejednáva v skrátenej konaní, nie je daná akákoľvek naliehavosť odôvodňujúca nariadenie požadovaných predbežných opatrení.
- 89 V tejto súvislosti stačí totiž uviesť, že okolnosť, že konečný rozsudok Súdneho dvora bude vyhlásený v skrátenej konaní, nemôže pred vyhlásením tohto rozsudku zabrániť vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy uvedenej v bode 78 tohto uznesenia.
- 90 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné dospieť k záveru, že podmienka týkajúca sa naliehavosti je v prejednávanej veci splnená.

O zvažení záujmov

- 91 Zdá sa, že vo väčšine konaní o nariadení predbežných opatrení môže tak nariadenie, ako aj odmietnutie navrhovaného odkladu výkonu vyvolávať do určitej miery niektoré konečné účinky a prináleží súdu rozhodujúcemu o nariadení predbežných opatrení podaný návrh, ktorému je predložený návrh na odklad výkonu, zväžiť riziká spojené s každým z možných riešení [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 25. júna 1998, Holandské Antily/Rada, C-159/98 P(R), EU:C:1998:329, bod 32, ako aj citovaná judikatúra]. To konkrétne znamená predovšetkým preskúmanie, či záujem účastníka konania, ktorý navrhuje nariadenie predbežných opatrení s cieľom dosiahnuť odklad výkonu vnútroštátnych ustanovení, prevláda alebo neprevláda nad záujmom na ich bezprostrednom uplatnení. Pri tejto analýze je potrebné určiť, či prípadné zrušenie týchto ustanovení, po tom, čo by Súdny dvor vyhovel žalobe vo veci samej, by umožnilo uviesť do predchádzajúceho stavu situáciu, ktorá by bola vyvolaná ich bezprostredným uplatnením, a naopak, do akej miery by odklad výkonu mohol brániť v plnení cieľov, ktoré uvedené ustanovenia sledujú v prípade, pokiaľ by žaloba vo veci samej bola zamietnutá [pozri analogicky uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 10. januára 2018, Komisia/RW, C-442/17 P(R), neuvěřený, EU:C:2018:6, bod 60 a citovanú judikatúru].
- 92 Komisia sa domnieva, že v tomto prípade má najvyšší stupeň intenzity zásah spočívajúci v narušení všeobecného záujmu Únie. V tejto súvislosti tvrdí, že ak by Súdny dvor nariadil navrhované predbežné opatrenia a následne vyhovel žalobe o nesplnenie povinnosti, riadne fungovanie právneho poriadku Únie by bolo ovplyvnené systémovým spôsobom, zatiaľ čo v prípade, ak by Súdny dvor tieto opatrenia nariadil a zamietol následne túto žalobu, bola by len odložená účinnosť sporných vnútroštátnych ustanovení.
- 93 Poľská republika s cieľom preukázať jej záujem na okamžitom uplatnení sporných vnútroštátnych ustanovení spochybňuje po prvé, že predbežné opatrenia navrhované Komisiou by mohli dosiahnuť stanovený cieľ, t. j. že v prípade vyhovenia žalobe o nesplnenie povinnosti by bol vykonaný konečný rozsudok, takže priznanie navrhovaných predbežných opatrení nemožno odôvodniť všeobecným záujmom Únie, ktorého sa dovoľáva Komisia.
- 94 Konkrétne, pokiaľ ide po prvé o predbežné opatrenie týkajúce sa pozastavenia uplatňovania sporných vnútroštátnych ustanovení, Poľská republika na úvod tvrdí, že jediným účinkom pozastavenia uplatňovania článku 37 zákona o Najvyššom súde, ktorý určuje predovšetkým novú vekovú hranicu odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), by bolo vytvorenie právnej medzery, pokiaľ ide o vymedzenie veku odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd). Ďalej pozastavenie uplatňovania článku 37 zákona o Najvyššom súde, ktorými sa riadi konanie o predĺžení aktívneho výkonu funkcie sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) po dosiahnutí veku 65 rokov, nemá vplyv na možnosť vykonať konečný rozsudok, keďže ďalší sudcovia tohto súdu dovŕšia dôchodkový vek 65 rokov až približne za dva roky. Okrem toho, keďže účinky článku 111 ods. 1 zákona o Najvyššom súde, ktoré sa týkajú sudcov, ktorí dovŕšili vek 65 rokov, od 3. apríla 2018 do 3. júla 2018, už boli vyčerpané, nie je možné splniť pozastavenie uplatňovania uvedeného ustanovenia a všetkých opatrení prijatých na jeho vykonanie, keďže predbežné opatrenie nemôže mať spätný účinok. Napokon pozastavenie uplatňovania článku 111 ods. 1a zákona o Najvyššom súde, ktorý sa týka sudcov, ktorí dovŕšili vek 65 rokov, od 4. júla 2018 do 3. apríla 2019, by malo za následok, že jediný sudca, ktorého sa toto ustanovenie týka, by odišiel do dôchodku na základe článku 37 ods. 1 zákona o Najvyššom súde, teda bez možnosti využiť prechodné obdobie na vyjadrenie svojej vôle pokračovať vo výkone funkcie.
- 95 Tvrdenia Poľskej republiky sa opierajú o nesprávne pochopenie povahy a účinkov predbežných opatrení navrhovaných Komisiou v tomto konaní o nariadení predbežných opatrení. Nariadenie takýchto predbežných opatrení znamená povinnosť tohto členského štátu, aby okamžite pozastavil uplatňovanie sporných vnútroštátnych ustanovení, vrátane tých, ktoré rušia alebo nahrádzajú predchádzajúce ustanovenia týkajúce sa veku odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), takže až do vynesenia konečného rozsudku sa uplatnia tieto skoršie ustanovenia. Splnenie predbežného opatrenia

týkajúceho sa pozastavenia uplatňovania ustanovenia obsahuje povinnosť zabezpečiť obnovenie právneho stavu pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia, v prejednávanom prípade právneho režimu uvedeného vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktoré boli zrušené alebo nahradené spornými vnútroštátnymi ustanoveniami.

- 96 Pokiaľ ide po druhé o predbežné opatrenie smerujúce k opätovnému návratu sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí na základe sporných vnútroštátnych ustanovení odišli do dôchodku, Poľská republika tvrdí, že splnenie tohto opatrenia nezaručí plnú účinnosť konečného rozsudku. Vzhľadom na to, že toto opatrenie by sa uplatňovalo výlučne len do vydania konečného rozsudku, sudcovia Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) ktorí by sa dočasne vrátili do svojej funkcie, by museli podľa sporných vnútroštátnych ustanovení od vyhlásenia tohto rozsudku znovu odísť do dôchodku. Okrem toho opätovné dočasné zaradenie sudcov dotknutých spornými vnútroštátnymi ustanoveniami by znamenalo prijatie opatrení s retroaktívnym účinkom, hoci predbežné opatrenie takýto účinok nemôže mať.
- 97 V tejto súvislosti, pokiaľ ide na jednej strane o údajné retroaktívne účinky opatrení, ktoré sa musia prijať na účely dočasného opätovného zaradenia do funkcie sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí podľa sporných vnútroštátnych ustanovení odišli do dôchodku, stačí uviesť, ako to vyplýva z bodu 95 tohto uznesenia, že povinnosť Poľskej republiky zaistiť takéto opätovné zaradenie by bola bezprostredným dôsledkom nariadených predbežných opatrení, ktoré by obsahovali povinnosť pozastaviť uplatňovanie uvedených ustanovení a opatrení vydaných na ich vykonanie, teda v danom prípade opatrení týkajúcich sa odchodu dotknutých sudcov do dôchodku, a zaručiť obnovenie stavu pred nadobudnutím účinnosti týchto ustanovení.
- 98 Na druhej strane sudcovia Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí by boli dočasne opätovne zaradení do funkcie na základe navrhovaných predbežných opatrení, by v prípade potreby mali povinnosť odísť do dôchodku podľa sporných vnútroštátnych ustanovení od okamihu vyhlásenia konečného rozsudku, pokiaľ by tento rozsudok zamietol žalobu o nesplnenie povinnosti.
- 99 Napokon po tretie, pokiaľ ide o predbežné opatrenie na uloženie Poľskej republike zdržať sa akéhokoľvek opatrenia smerujúceho k vymenovaniu sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) na uvoľnené miesta sudcov, ktorí odišli do dôchodku, Poľská republika tvrdí, že toto predbežné opatrenie nie je potrebné na zabezpečenie účinnosti konečného rozsudku, keďže mechanizmy stanovené v poľskom právnom poriadku umožňujú v každom prípade zaručiť opätovné zaradenie sudcov dotknutých spornými vnútroštátnymi ustanoveniami na miesta, ktoré zastávali pred svojím odchodom do dôchodku. Keďže miesta sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) nie sú stanovené menovite, sudcovia, ktorí odišli do dôchodku na základe sporných vnútroštátnych ustanovení, by mohli byť znovu zaradení buď na neobsadené pracovné miesta sudcov, alebo v prípade, že by všetky miesta sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) boli v čase vyhlásenia právoplatného rozsudku obsadené, na nové miesta sudcov, ktoré môže vytvoriť prezident Poľskej republiky na základe diskrečnej právomoci prostredníctvom nariadenia.
- 100 Na rozdiel od tvrdenia Poľskej republiky nie sú mechanizmy uvádzané týmto členským štátom spôsobilé vylúčiť riziko, ktoré uvádza Komisia.
- 101 Na jednej strane totiž skutočnosť, že miesta sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) nie sú stanovené menovite, na rozdiel od toho, čo tvrdí Poľská republika, zvyšuje riziko, že sudcov, ktorí odišli do dôchodku, nebude možné znovu zaradiť na miesta, ktoré zastávali pred svojím odchodom do dôchodku, ak by sa opätovne začali konania týkajúce sa vymenovania nových sudcov tohto súdu. Keďže všetky neobsadené miesta sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) sú súčasťou celkového počtu pridelených sudcovských miest a sú postupne obsadzované na základe konaní o vymenovaní sudcu, nemožno zaručiť, aby sudcovia dotknutí spornými vnútroštátnymi ustanoveniami boli ku dňu vyhlásenia konečného rozsudku opätovne zaradení do funkcie, ktorú vykonávali pred svojím odchodom do dôchodku.

- 102 Na druhej strane aj za predpokladu, že zvýšenie počtu miest sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) prostredníctvom nariadenia prezidenta Poľskej republiky by malo za následok vytvorenie nových miest sudcov v senátoch, v ktorých sudcovia, ktorí odišli do dôchodku na základe sporných vnútroštátnych ustanovení, vykonávali svoje funkcie, nemožno z tohto vytvorenia nových miest však vyvodiť, že prvej predsedníčke Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) a obom predsedom jednotlivých senátov uvedených v bode 16 tohto uznesenia, bude zaručené ich opätovné zaradenie na miesta, ktoré zastávali pred svojím odchodom do dôchodku. Z dôvodu rýchlosti konania o vymenovaní sudcov uvedeného súdu, ktorý potvrdzuje sled udalostí uvedených v bodoch 22 až 26 tohto uznesenia, by totiž tieto miesta mohli byť obsadené k dátumu vyhlásenia konečného rozsudku.
- 103 Napokon skutočnosť, že v nadväznosti na uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 19. októbra 2018, Komisia/Polško (C-619/18 R, neuvverejnené, EU:C:2018:852), sú konania o vymenovaní sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) v súčasnosti pozastavené, neodstraňuje riziko, ktorého sa dovoľáva Komisia. Je dôležité zdôrazniť, že opatrenia nariadené v tomto uznesení a týkajúce sa najmä pozastavenia uplatňovania sporných vnútroštátnych ustanovení, opätovného zaradenia sudcov dotknutých týmito ustanoveniami na miesta, ktoré zastávali pred svojím odchodom do dôchodku, ako aj pozastavenia konaní o vymenovaní nových sudcov namiesto uvedených dotknutých sudcov a nového prvého predsedu Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), platia podľa výroku uvedeného uznesenia, „až do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa skončí toto konanie o nariadení predbežného opatrenia“. Z toho vyplýva, že pokiaľ by týmto uznesením, ktorým sa skončí prejednávané konanie, neboli nariadené predbežné opatrenia navrhované Komisiou, nebolo by možné zaručiť, že predmetné konania o vymenovaní nebudú znovu pokračovať.
- 104 Za týchto okolností je potrebné sa domnievať, že tvrdenia Poľskej republiky neumožňujú preukázať, že požadované predbežné opatrenia nie sú odôvodnené všeobecným záujmom Únie, ktorého sa dovoľáva Komisia.
- 105 Po druhé Poľská republika uvádza sériu tvrdení, ktorými sa snaží preukázať, že prevažujúci je jej záujem na riadnom fungovaní Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorý odôvodňuje, aby neboli nariadené predbežné opatrenia, ktoré navrhovala Komisia.
- 106 Po prvé Poľská republika namieta existenciu okolností, ktoré by sťažili opätovné zaradenie sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí odišli do dôchodku. Poľská republika najmä tvrdí, že toto opätovné zaradenie by od poľských orgánov vyžadovalo zásah zákonodarcu, ako aj prijatie všeobecne záväzných právnych ustanovení incidenčnej povahy, ktoré by neboli zlučiteľné s poľskou ústavou.
- 107 Toto tvrdenie je potrebné zamietnuť. Ako bolo uvedené v bodoch 95 a 97 tohto uznesenia, vykonanie predbežných opatrení navrhovaných Komisiou je späté s povinnosťou Poľskej republiky, aby okamžite pozastavila uplatňovanie sporných vnútroštátnych ustanovení, ako aj opatrení na ich vykonávanie, v dôsledku čoho vzniká povinnosť uplatňovať až do vyhlásenia konečného rozsudku skoršie ustanovenia týkajúce sa veku odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) a obnoviť právny stav, ktorý existoval pred nadobudnutím účinnosti týchto sporných vnútroštátnych ustanovení.
- 108 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa členský štát nemôže odvolávať na ustanovenia, prax alebo stav svojho vnútroštátneho právneho poriadku s cieľom odôvodniť nesplnenie povinností vyplývajúcich z práva Únie (rozsudok zo 4. júla 2018, Komisia/Slovensko, C-626/16, EU:C:2018:525, bod 60 a citovaná judikatúra).
- 109 Po druhé Poľská republika tvrdí, že dočasné opätovné zaradenie sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorí odišli do dôchodku, do aktívneho výkonu funkcie sudcu by predstavovalo systémové riziko, ktoré by prevažovalo nad rizikom ich ponechania v dôchodku. Podľa Poľskej republiky by konkrétne situácia sudcu, ktorý bol opätovne zaradený do výkonu funkcie sudcu na obdobie, ktoré by nebolo stanovené vopred, vyvolávala riziko, že až do vynesenia konečného rozsudku by nebola zaručená nezávislosť tohto súdu.

- 110 Je však potrebné konštatovať, že Poľská republika nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať existenciu takéhoto rizika.
- 111 Po tretie Poľská republika tvrdí, že dočasné opätovné zaradenie sudcov dotknutých spornými vnútroštátnymi ustanoveniami by výrazne skomplikovalo organizáciu práce Sąd Najwyższy (Najvyšší súd). Poznomenáva najmä, že priemerná dĺžka konania na tomto súde je sedem mesiacov, takže v období pred vyhlásením konečného rozsudku by sa sudcovia opätovne zaradení do svojich funkcií nemohli podieľať na rozhodovaní v nijakej veci v jej úplnosti.
- 112 Je však potrebné konštatovať, že táto okolnosť, ktorá sa týka riadnej organizácie práce Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), nemôže napriek svojmu významu prevažovať nad verejným záujmom Únie spočívajúcim v tom, že tento súd funguje za podmienok zaručujúcich rešpektovanie jeho nezávislosti.
- 113 Po štvrté Poľská republika tvrdí, že nie je možné vykonávať predbežné opatrenie, ktoré jej ukladá, aby sa zdržala akéhokoľvek konania smerujúceho k vymenovaniu sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) na uvoľnené miesta sudcov dotknutých spornými vnútroštátnymi ustanoveniami, keďže miesta sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) nie sú stanovené menovite. Okrem toho Poľská republika upozorňuje, že blokovaním nominácií na uvoľnené miesta sudcov senátov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) by boli poškodené práva osôb kandidujúcich na funkciu sudcu na tomto súde.
- 114 V tejto súvislosti je okrem judikatúry pripomenutej v bode 108 tohto uznesenia potrebné uviesť, že organizačné ťažkosti a nepríjemnosti spôsobené kandidátom na funkciu sudcu Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktoré by boli spojené s nariadením takéhoto predbežného opatrenia, nemôžu prevažovať nad všeobecným záujmom Únie z hľadiska riadneho fungovania jej právneho poriadku.
- 115 Z preskúmania vykonaného v súlade s judikatúrou citovanou v bode 91 tohto uznesenia vyplýva, že by všeobecný záujem Únie na riadnom fungovaní jej právneho poriadku mohol byť až do vydania konečného rozsudku vážne a nenapraviteľne narušený, pokiaľ by neboli nariadené predbežné opatrenia požadované Komisiou, zatiaľ čo žaloba o nesplnení povinnosti by sa vyhovel.
- 116 Naproti tomu záujem Poľskej republiky na riadnom fungovaní Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) by nemohol byť v takomto rozsahu dotknutý, pokiaľ by boli nariadené požadované predbežné opatrenia Komisie napriek tomu, že žaloba o nesplnenie povinnosti by bola zamietnutá, keďže toto nariadenie by malo len za následok zachovanie na obmedzenú dobu uplatňovania právneho režimu platného pred prijatím zákona o Najvyššom súde.
- 117 Za týchto podmienok je potrebné dospieť k záveru, že zváženie záujmov sa prikláňa v prospech nariadenia predbežných opatrení navrhovaných Komisiou.
- 118 S prihliadnutím na vyššie uvedené úvahy je potrebné návrhu Komisie na nariadenie predbežných opatrení uvedených v bode 1 tohto uznesenia vyhovieť.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol:

1. Poľská republika je povinná bezodkladne a až do vyhlásenia rozsudku, ktorým sa skončí konanie vo veci C-619/18,

- **pozastaviť uplatňovanie ustanovení článku 37 ods. 1 až 4 a článku 111 ods. 1 a 1a ustawa o Sądzie Najwyższym (zákon o Najvyššom súde), z 8. decembra 2017, článku 5 ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektorých iných ustaw (zákon, ktorým sa mení zákon o organizácii všeobecných súdov a zákon o Najvyššom súde a niektoré ďalšie zákony), z 10. mája 2018, ako aj všetkých opatrení prijatých na ich základe,**

- **prijat' všetky potrebné opatrenia na účely zaistenia toho, aby sudcovia Sąd Najwyższy (Najvyšší súd, Poľsko) dotknutí uvedenými ustanoveniami, mohli vykonávať svoje funkcie na mieste, ktoré zastávali k 3. aprílu 2018, kedy nadobudol účinnosť zákon o Najvyššom súde, a požívali rovnaké postavenie a rovnaké práva a podmienky zamestnania, ktoré mali do 3. apríla 2018,**
- **zdržať sa akéhokoľvek opatrenia smerujúceho k vymenovaniu sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) namiesto tých, ktorí sú dotknutí spornými vnútroštátnymi ustanoveniami, ako aj všetkých opatrení smerujúcich k vymenovaniu nového prvého predsedu tohto súdu alebo k určaniu osoby zodpovednej za vedenie tohto súdu namiesto jeho prvého predsedu až do vymenovania nového predsedu, a**
- **oznámiť Komisii najneskôr jeden mesiac po uverejnení tohto uznesenia Súdneho dvora a potom pravidelne každý mesiac všetky opatrenia prijaté na zaistenie úplného súladu s týmto rozhodnutím.**

2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Podpisy